ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1954

Vyhlásené: 16.12.1954 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

57

Vyhláška ministra zahraničných vecí

zo 16. decembra 1954

o Zmluve medzi Československou republikou a Ľudovou republikou bulharskou a právnej pomoci vo veciach občianskych a trestných

Medzi Československou republikou a Ľudovou republikou bulharskou bola v Prahe 13. apríla 1954 dojednaná Zmluva o právnej pomoci vo veciach občianskych a trestných. Národné zhromaždenie prejavilo so Zmluvou súhlas 26. mája 1954 a prezident republiky ju ratifikoval 23. októbra 1954. Ratifikačné listiny sa vymenili v Sofii 16. novembra 1954. Podľa svojho článku 89 nadobúda Zmluva účinnosť mesiac po výmene ratifikačných listín, t. j. 16. decembra 1954. České znenie tejto Zmluvy sa vyhlasuje v Prílohe Zbierky zákonov.*) Dňom, keď táto Zmluva nadobúda účinnosť, t.j. 16. decembra 1954, strácajú podľa jej článku 90 účinnosť Dohovor medzi Československou republikou a Bulharskom o vzájomnej právnej ochrane a právnej pomoci v občianskych a obchodných veciach a Dohovor medzi Československou republikou a Bulharskom o vydávaní zločincov a právnej pomoci v trestných veciach, podpísané v Sofii 15. mája 1926.

David v. r.

ZMLUVA medzi Československou republikou a Ľudovou republikou bulharskou o právnej pomoci vo veciach občianskych a trestných

V MENE ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY

V MENE ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY A ĽUDOVEJ REPUBLIKY BULHARSKEJ

BOLA DOJEDNANÁ TÁTO ZMLUVA:

ZMLUVA MEDZI ČESKOSLOVENSKOU REPUBLIKOU A ĽUDOVOU REPUBLIKOU BULHARSKOU O PRÁVNEJ POMOCI VO VECIACH OBČIANSKYCH A TRESTNÝCH PREZIDENT ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY a MINISTERSKÁ RADA ĽUDOVEJ REPUBLIKY BULHARSKEJ

nadchnutí prianím, aby úzke a trvalé priateľstvo a vzájomná dôvera medzi obidvoma krajinami došli výrazu tiež na poli právnickej spolupráce a v prehĺbení vzájomných právnych stykov, rozhodli sa dojednať zmluvu o právnej pomoci vo veciach občianskych a trestných.

Na ten účel vymenovali za svojich splnomocnencov:

PREZIDENT ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY

pána Dr. Václava Škodu, ministra spravodlivosti,

MINISTERSKÁ RADA ĽUDOVEJ REPUBLIKY BULHARSKEJ

pána Milko Tarabanova, mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca, ktorí vymenivši si svoje plnomocenstvá a zhľadavši ich v dobrej a náležitej forme, zhodli sa na týchto ustanoveniach:

Oddiel I
PRÁVNA POMOC V OBČIANSKOPRÁVNYCH VECIACH

Článok 1

Veci občianskoprávne

Hlava I
Právna ochrana

Článok 1

(1) Príslušníci jednej Strany požívajú na území druhej Strany rovnakú právnu ochranu, pokiaľ ide o osobu a imanie, akú požívajú príslušníci druhej Strany.

(2) Majú slobodný a nerušený prístup k súdom druhej Strany a môžu pred nimi vystupovať a podávať návrhy (žaloby, sťažnosti, žiadosti a pod.) za rovnakých podmienok ako tuzemci.

Hlava II
Doručovanie a poskytovanie inej právnej pomoci

Článok 2

Súdy oboch Strán si poskytujú vzájomne pomoc pri doručovaní súdnych písomností a poskytovaní inej právnej pomoci v občianskoprávnych veciach v priamom styku.

Článok 3

(1) Dožiadanie o doručenie a o poskytnutie inej právnej pomoci môže zaslať ktorýkoľvek súd jednej Strany ktorémukoľvek súdu druhej Strany. Na prijatie a vybavenie dožiadaní sú

kompetentné na území oboch Strán ľudové súdy. Na požičanie spisov pre dočasné použitie a vydanie odpisov zo spisov sú na území oboch Strán kompetentné súdy, ktoré konali vo veci v prvej stolici.

(2) Ak nie je súd dožiadaný o doručenie alebo o poskytnutie inej právnej pomoci kompetentným, postúpi dožiadanie z úradnej povinnosti súdu kompetentnému a upovedomí o tom dožadujúci súd.

(3) Po vybavení dožiadania zašle dožiadaný súd spisy súdu dožadujúcemu alebo mu oznámi prekážky vybavenia.

Článok 4

(1) Dožiadanie musí obsahovať označenie dožadujúceho súdu, ako aj súdu dožiadaného, veci, v ktorej sa o právnu pomoc žiada, ďalej mená účastníkov, ich zamestnanie a bydlisko, mená ich zástupcov a konečne druh žiadanej právnej pomoci.

(2) Dožiadanie o doručenie musí obsahovať i presnú adresu príjemcu a druh doručovanej písomnosti.
Vybavenie dožiadania o doručenie alebo o poskytnutie inej právnej pomoci

Článok 5

(1) Dožiadaný súd vykoná doručenie spôsobom predpísaným jeho vlastným právnym poriadkom pre doručenie písomnosti rovnakého druhu, ak je písomnosť spísaná v jazyku dožiadanej Strany alebo je k nej pripojený overený preklad do tohto jazyka. Inak odovzdá dožiadaný súd písomnosť adresátu, pokiaľ je ochotný ju dobrovoľne prijať.

(2) Preklad písomnosti do jazyka dožiadanej Strany bude overený súdnym tlmočníkom alebo súdom dožadujúcej Strany alebo diplomatickým alebo konzulárnym zástupcom Strany dožadujúcej alebo dožiadanej.

(3) Ak nemožno doručiť písomnosť adresátu na adresu, ktorá bola v dožiadaní uvedená, urobí dožiadaný súd opatrenie potrebné na zistenie adresy.

Článok 6

(1) Doručenie sa preukáže potvrdením podpísaným príjemcom a opatreným dátumom a podpisom doručujúceho orgánu alebo potvrdením vydaným týmto orgánom, ktorým sa preukazuje spôsob miesto a čas doručenia. Ak je doručovaná písomnosť zaslaná dvojmo, môže sa potvrdenie o prijatí a o vykonanom doručení stať tiež na druhom rovnopise.

(2) Potvrdenie o prijatí písomnosti sa môže stať i v súdnej zápisnici.

Článok 7

(1) Dožiadaný súd je povinný pri vybavení dožiadania postupovať podľa zákonov svojho štátu a použiť donucovacie prostriedky, ktoré sa používajú pri vybavovaní podobných dožiadaní súdov svojho vlastného štátu. Na žiadosť dožadujúceho súdu môže sa súd dožiadaný odchýliť od foriem predpísaných jeho vlastným zákonodarstvom a použiť žiadanú osobitnú formu, ak táto forma nie je v rozpore s donucujúcimi predpismi dožiadanej Strany.

(2) Dožiadaný súd oznámi súdu dožadujúcemu na jeho žiadosť miesto a čas úkonu vybavenia dožiadania.

Článok 8

(1) Za výkon dožiadania o doručenie alebo o poskytnutie inej právnej pomoci nebudú Strany požadovať náhradu trov ani žiadne poplatky; to platí aj o trovách spojených s výsluchom svedkov alebo znalcov alebo so súdnou ohliadkou. Tieto trovy znáša dožiadaná Strana.

(2) Poštové poplatky znáša Strana, na území ktorej tieto poplatky vznikli.

(3) Dožiadaný súd oznámi dožadujúcemu súdu výšku trov a poplatkov uvedených v odseku 1, aby ich dožadujúci súd mohol vybrať od osoby povinnej na ich náhradu. Vybrané sumy patria dožadujúcej Strane.

Článok 9
Doručovanie vlastným príslušníkom

Obe Strany si vyhradzujú právo vykonať doručenie svojím vlastným príslušníkom, nachádzajúcim sa na území druhej Strany, prostredníctvom svojich diplomatických alebo konzulárnych zástupcov. Pri doručovaní tohto druhu nemožno použiť donucovacie prostriedky.

Hlava III
Oslobodenie od žalobnej zábezpeky

Článok 10

Príslušníkovi jednej Strany, ktorý vystupuje pred súdom Strany druhej ako účastník (žalobca, navrhovateľ, vedľajší účastník), pokiaľ sa zdržuje na území jednej zo Strán, nemožno uložiť zábezpeku pre trovy konania pod akýmkoľvek označením z toho dôvodu, že je cudzinec, alebo pretože v tuzemsku nemá bydlisko ani pobyt.

Článok 11

(1) Ak bol účastník (žalobca, navrhovateľ, vedľajší účastník), oslobodený od povinnosti zložiť žalobnú zábezpeku, odsúdený na území jednej Strany na náhradu trov konania, povolí kompetentný súd na území druhej Strany na návrh bezplatne exekúciu na vymáhanie týchto trov.

(2) Trovy konania sú i trovmi potvrdenia, prekladu a overenia, uvedené v článku 12.

Článok 12

(1) Súd, ktorý nariaďuje exekúciu, obmedzí svoje skúmanie len na to, či rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a či je vykonateľné.

(2) K žiadosti o nariadenie exekúcie sa pripojí odpis časti rozhodnutia obsahujúci výrok o trovách overený súdom prvej stolice a ďalej potvrdenie vydané tým istým súdom, že rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné.

(3) Tieto doklady musia sa pripojiť s prekladom zhotoveným podľa článku 5 ods. 2 do jazyka Strany, na ktorej území sa má exekúcia vykonať.

Článok 13

(1) Návrh na nariadenie exekúcie, ktorá sa má vykonať na území druhej Strany, možno podať

a) na súde, ktorý vydal rozhodnutie o trovách alebo na súde, ktorý vo veci rozhodol v prvej stolici, alebo

b) priamo na súde druhej Strany, ktorý je kompetentný na nariadenie exekúcie.

(2) Súd uvedený v odseku 1 písm. a) zašle návrh kompetentnému súdu druhej Strany spôsobom uvedeným v článku 3.

Článok 14

(1) Súd prejedná návrh na nariadenie exekúcie pre trovy konania bez vypočutia účastníkov, i keď navrhovateľ nezložil preddavok na trovy exekučného konania. Proti rozhodnutiu o nariadení exekúcie alebo jej odmietnutí je prípustný opravný prostriedok podľa práva Strany, na území ktorej sa o návrhu rozhoduje.

(2) Trovy potvrdenia, prekladu a overenia podľa článku 12 určí - podľa toho, na území ktorej zo Strán vznikli - súd, ktorý vo veci konal v prvej stolici alebo súd kompetentný na nariadenie exekúcie; naposledy uvedený súd určí i trovy návrhu na nariadenie exekúcie.

Hlava IV
Oslobodenie od súdnych poplatkov a preddavkov

Článok 15

Príslušníci jednej strany požívajú na území druhej Strany výhody oslobodenia od súdnych poplatkov a preddavkov za rovnakých podmienok a v rovnakom rozsahu ako tuzemci.

Článok 16

(1) Potvrdenie o osobných, rodinných, zárobkových a majetkových pomeroch vydáva kompetentný súd (štátny orgán). Strany, na území ktorej má navrhovateľ bydlisko alebo pobyt.

(2) Ak nemá navrhovateľ bydlisko alebo pobyt na území žiadnej zo Strán, postačí potvrdenie vydané alebo overené kompetentným diplomatickým alebo konzulárnym úradom domovského štátu navrhovateľa.

(3) Súd, ktorý rozhoduje o priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov a preddavkov, môže, ak to považuje za nutné, požadovať doplňujúce vysvetlenie od súdu (štátneho orgánu), ktorý potvrdenie vydal.

Článok 17

Ak priznal kompetentný súd oslobodenie od súdnych poplatkov a preddavkov príslušníkovi druhej Strany, vzťahuje sa toto právo na všetky konania, počítajúc do toho i konanie exekučné.

Článok 18

(1) Ak žiada príslušník jednej Strany, ktorého bydlisko alebo pobyt je na území ktorejkoľvek zo Strán, o priznanie oslobodenia od poplatkov a preddavkov alebo i o bezplatné zastúpenie pred súdom druhej Strany, môže túto svoju žiadosť predniesť do zápisnice ľudového súdu, ktorý je príslušný podľa jeho bydliska alebo pobytu. Súd zašle zápisnicu s potvrdením, uvedeným v článku 16 ods. 1 a s ostatnými prílohami účastníkom predloženými, spôsobom uvedeným v článku 3 kompetentnému súdu druhej Strany. Ak je súd, ku ktorému zápisnica došla, nekompetentný, postúpi ju kompetentnému súdu a upovedomí o tom zároveň súd druhej Strany.

(2) Zápisnica sa má spísať v jazyku toho súdu, na ktorom sa spisuje.

(3) Účastník môže zároveň so žiadosťou o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a preddavkov podať do zápisnice i návrh na začatie príslušného konania (žalobu) a uviesť dôkazy.

Hlava V
Overovanie listín

Článok 19

Listiny, ktoré boli na území jednej Strany vyhotovené alebo overené súdom (štátnym orgánom) alebo úradnou osobou (stálym tlmočníkom, znalcom a pod.), v odbore pôsobnosti jej prikázanom v predpísanej forme a boli opatrené úradnou pečiatkou, nepotrebujú na území druhej Strany žiadne ďalšie overenie.

Hlava VI
Zasielanie matričných listín (listín občianskeho stavu)

Článok 20

(1) Strany sa zaväzujú, že si zašlú výpisy z matrík (listín občianskeho stavu), vzťahujúce sa na zápisy vykonané o príslušníkoch druhej Strany po dni účinnosti tejto zmluvy.

(2) Výpisy z matrík (listín občianskeho stavu) treba vyhotoviť spôsobom predpísaným v matričných zákonoch (zákonoch o listinách občianskeho stavu) a v iných právnych predpisoch Strany, ktorá zasiela výpisy. Výpisy treba vystaviť a zaslať bez prekladu a zdarma každý tretí mesiac.

(3) Matričné úrady (úrady listín občianskeho stavu) oboch Strán zašlú na žiadosť súdov a úradov druhej Strany žiadané výpisy pre úradnú potrebu bez poplatkov a bez dávok.

(4) Výpisy sa zasielajú diplomatickou cestou.

Článok 21

Ak zapíšu úrady jednej Strany do matriky (listín občianskeho stavu) dodatočný zápis alebo opravu, ktorá sa týka príslušníka druhej strany, treba zaslať spôsobom uvedeným v článku 20 druhej Strane overený výpis z matriky (listín občianskeho stavu), ktorý obsahuje tiež dodatočný zápis alebo opravu.

Časť II
Osobné a rodinné právo

Hlava VII
Osobné právo

Článok 22
Spôsobilosť na právne úkony

Spôsobilosť osoby na právne úkony sa spravuje právnym poriadkom Strany, ktorej je osoba príslušníkom.

Článok 23
Vyhlásenie za nezvestného, mŕtveho a dôkaz smrti

(1) Vo veciach ustanovenia opatrovníka neprítomnému, vyhlásenia osoby za nezvestnú alebo za mŕtvu a vo veciach konania o dôkaze smrti je daná právomoc súdov Strany, ktorej príslušníkom bola osoba v čase, keď sa stala nezvestnou.

(2) Súd jednej Strany môže vyhlásiť príslušníka druhej Strany za mŕtveho

a) na návrh osoby, ktorá chce uplatniť nárok z dedičského alebo manželského práva majetkového na nehnuteľnosť nezvestného, ktorá je na území tejto Strany, alebo

b) na návrh manžela, ak má v čase podania návrhu bydlisko na území tejto Strany.

(3) Vyhlásenie za mŕtveho sa spravuje domovským právnym poriadkom nezvestného i v prípadoch uvedených v odseku 2.

Hlava VIII
Rodinné právo

Článok 24
Uznanie súdnych rozhodnutí v manželských veciach

(1) Právoplatné rozhodnutie súdu jednej Strany v manželskej veci (o rozvode, neplatnosti manželstva a určení, či tu je a či nie je manželstvo), sa uzná na území druhej Strany bez ďalšieho konania, ak v čase, keď sa rozhodnutie stalo právoplatným, bol aspoň jeden z manželov príslušníkom Strany, ktorej súd rozhodnutie vydal a kompetentný súd druhej Strany nevydal už prv právoplatné rozhodnutie v tej istej veci.

(2) Toto ustanovenie sa vzťahuje i na rozhodnutia, ktoré boli vydané pred účinnosťou tejto zmluvy.

Článok 25
Zistenie a zapretie otcovstva

Či manžel je otcom dieťaťa matky žijúcej s ním v manželstve, sa rozhodne podľa právneho poriadku Strany, ktorej príslušníkom je manžel v čase narodenia dieťaťa. Ak zomrel manžel už pred narodením dieťaťa, je rozhodné právo Strany, ktorej príslušníkom bol v čase svojej smrti. Ak nemožno zistiť príslušnosť manžela v čase narodenia dieťaťa, poprípade v čase smrti manžela, je rozhodné právo Strany, ktorej príslušníkom bol manžel podľa poslednej známej príslušnosti.

Článok 26
Právny pomer medzi dieťaťom nevydatej ženy a mužom považovaným za jeho otca

Zistenie otcovstva a právne pomery medzi dieťaťom nevydatej ženy a mužom, ktorého treba považovať za jeho otca, sa spravujú právnym poriadkom Strany, ktorej dieťa bolo príslušníkom v čase svojho narodenia.

Článok 27

Pre konanie vo veciach zistenia a zapretia otcovstva je daná právomoc súdov Strany, ktorej právny poriadok je rozhodný podľa ustanovení článkov 25 a 26 alebo príslušnosť súdu Strany, na území ktorej majú účastníci svoje bydlisko.

Článok 28
Osvojenie

(1) Vydať rozhodnutie o osvojení náleží do právomoci súdov Strany, ktorej príslušníkom je osvojiteľ.

(2) Ak je osvojenec príslušníkom druhej Strany, a ak podľa zákonov tejto Strany je potrebné jeho privolenie alebo privolenie jeho zákonného zástupcu alebo súdu alebo iného orgánu, treba obstarať i také privolenie.

(3) Zrušenie osvojenia sa spravuje právnym poriadkom Strany, ktorej príslušníkom je osvojenec v čase zrušenia osvojenia.

Poručenstvo a opatrovanstvo

Článok 29

Pokiaľ táto zmluva neustanovuje niečo iné, je pre poručenstvo alebo opatrovanstvo nad príslušníkmi Strán daná právomoc súdov (orgánu) Strany, ktorej príslušníkom je chránenec.

Článok 30

(1) Ak je nutné opatrenie poručenského súdu (orgánu) v záujme príslušníka jednej strany, ktorý má bydlisko alebo pobyt alebo svoj majetok na území druhej Strany, upovedomí o tom súd druhej Strany bez zbytočného odkladu súd Strany, ktorej príslušníkom je chránenec.

(2) Ak je prípad naliehavý, môže súd druhej Strany popri súčasnom upovedomení súdu Strany, ktorej chránenec je príslušníkom, urobiť i sám neodkladné opatrenia, ktoré majú časovo obmedzené účinky do času keď rozhodne súd Strany, ktorej príslušníkom je chránenec. Tento súd upovedomí o svojich opatreniach súd, ktorý nariadil dočasné opatrenia.

(3) Opatrenie podľa odseku 2 možno urobiť i pre prípad ochrany záujmov neprítomného.

Článok 31

(1) Súd (orgán) jednej Strany môže svoju poručenskú právomoc nad poručencom alebo opatrovancom, ktorého bydlisko alebo pobyt alebo majetok je na území druhej Strany, celkom alebo sčasti preniesť na súd (orgán) tejto Strany. Prenesenie právomoci nadobudne účinnosť vtedy, až dožiadaný poručenský (opatrovanský) súd (orgán) výslovne príjme právomoc naň prenesenú a upovedomí o tom súd (orgán) dožadujúci.

(2) Poručenský (opatrovanský) súd (orgán) vykonáva prenesenú právomoc podľa svojich vlastných právnych predpisov; o spôsobilosti k právam a k právnym úkonom platí aj v tomto prípade právo Strany, ktorej príslušníkom je poručenec alebo opatrovanec. Súd (orgán) nie je v prenesenej pôsobnosti oprávnený vydávať rozhodnutia týkajúce sa osobného stavu. Ak však súd (orgán) rozhoduje o poručenskom schválení alebo povolení uzavrieť manželstvo chránenca, ktoré je potrebné podľa práva Strany, ktorej chránenec je príslušníkom, môže urobiť rozhodnutie v prenesenej právomoci.

Článok 32

(1) Povinnosť prijať poručenstvo alebo opatrovanstvo sa spravuje právnym poriadkom Strany, ktorej príslušníkom je poručník alebo opatrovník.

(2) Právne pomery medzi poručníkom a poručencom a medzi opatrovníkom a opatrovancom sa spravujú právnym poriadkom Strany, ktorej súd (orgán) ustanovil poručníka alebo opatrovníka.

Časť III
Dedičstvo

Hlava IX
Všeobecné ustanovenia

Článok 33

Príslušníci jednej Strany sú čo do spôsobilosti zriadiť alebo zrušiť závet o majetku, ktorý je na území zmluvných Strán alebo o práve, ktoré sa tam má uplatniť, ako i čo do spôsobilosti nadobudnúť dedičským právom taký majetok alebo právo, postavení na roveň príslušníkom druhej

Strany, žijúcim na jej území. Imanie a práva prechádzajú na nich za rovnakých podmienok ako na vlastných príslušníkov druhej Strany, žijúcich na jej území.

Článok 34

Príslušníci jednej Strany, ktorí uplatňujú na území druhej Strany nároky dedičského práva, musia mať dedičskú spôsobilosť ako podľa právneho poriadku, ktorý je rozhodný pre právne pomery dedičské (články 35 a 36), tak aj podľa právneho poriadku Strany, ktorej sú príslušníkmi.

Hlava X
Právne pomery dedičské a závet

Článok 35

Právne pomery dedičské sa spravujú právnym poriadkom Strany, ktorej príslušníkom bol poručiteľ v čase svojej smrti.

Článok 36

Právne pomery dedičské sa spravujú čo do imania, o ktorom podľa práva platného v mieste, kde je imanie, nemôžu voľne robiť posledný poriadok ani tuzemci právnym poriadkom Strany, na území ktorej je také imanie.

Článok 37

Hnuteľná odúmrť pripadne Strane, ktorej príslušníkom bol poručiteľ v čase smrti, kým nehnuteľná odúmrť Strane, na území ktorej je nehnuteľnosť.

Článok 38

Forma zriadenia alebo zrušenia závetu sa spravuje právnym poriadkom Strany, ktorej príslušníkom bol poručiteľ v čase, keď zriadil alebo zrušil závet. Stačí však, ak boli zachované predpisy právneho poriadku Strany, na území ktorej bol závet zriadený alebo zrušený.

Článok 39

Spôsobilosť zriadiť alebo zrušiť závet, ako i právne účinky nedostatku vôle (lesť, omyl atď.), sa spravujú právnym poriadkom Strany, ktorej príslušníkom bol poručiteľ v čase, keď urobil prejav.

Hlava XI
Právomoc a konanie

Článok 40

(1) Hnuteľné dedičstvo prejednajú súdy Strany, ktorej príslušníkom bol poručiteľ v čase svojej smrti (domovské súdy); nehnuteľné dedičstvo, ako i dedičstvo, o ktorom je dané osobitné ustanovenie v článku 36, prejednajú súdy Strany, na území ktorej je dedičstvo (miestne súdy).

(2) Ustanovenie odseku 1 platí obdobne i o sporoch, ktoré vznikli z dedičských nárokov.

Článok 41

(1) Ak zomrie na území jednej Strany príslušník Strany druhej, je príslušný miestny súd (orgán) povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o úmrtí príslušný diplomatický alebo konzulárny úrad druhej Strany a oznámiť mu všetko, čo je mu známe o dedičoch, o ich bydlisku (pobyte) a adrese, o povahe a o cene dedičstva, ako i o závete, ktorý tu snáď je. To isté platí, ak sa dozvie miestny súd (orgán) o tom, že príslušník druhej Strany, ktorý zomrel mimo územia Strán, zanechal imanie v tuzemsku.

(2) Ak nadobudne diplomatický alebo konzulárny úrad Strany, ktorej príslušníkom bol zomretý, vedomosť o smrti skorej, upovedomí o tom miestny súd (orgán).

Článok 42

Diplomatickí alebo konzulárni zástupcovia oboch Strán môžu v dedičských veciach i bez plnomocenstva svojimi orgánmi alebo splnomocnencami zastupovať svojich príslušníkov na súdoch (orgánoch) druhej Strany, ak sú neprítomní a nemajú svojho zástupcu.

Článok 43

Závet vyhlási príslušný súd (orgán) Strany, na území ktorej je závet. Overený odpis závetu a zápisnice o stave a obsahu závetu, podľa okolností o jeho vyhlásení, a na žiadosť i prvopis závetu, treba zaslať domovskému súdu (orgánu) poručiteľa alebo súdu (orgánu) druhej Strany, ktorý vo veci konal.

Článok 44

(1) Súdy (orgány) Strany, na území ktorej je dedičstvo príslušníka druhej Strany, sú povinné urobiť podľa vlastného právneho poriadku opatrenia nutné na zabezpečenie a správu dedičstva.

(2) Diplomatický alebo konzulárny úrad druhej Strany musí byť bez zbytočného odkladu upovedomený o opatreniach uvedených v odseku 1. Tento úrad môže svojím orgánom alebo splnomocnencom spolupôsobiť pri výkone takých opatrení. Také opatrenia môžu sa na žiadosť diplomatického alebo konzulárneho úradu zmeniť alebo zrušiť.

(3) Na dožiadanie domovského súdu alebo orgánu je potrebné opatrenia podľa odseku 1 zrušiť.

Článok 45

Ak neustanovuje táto zmluva niečo iné, treba hnuteľné dedičstvo, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie článku 44 vydať alebo dať k dispozícii diplomatickému alebo konzulárnemu úradu Strany, ktorej príslušníkom bol poručiteľ, a to za podmienky, že pohľadávky štátu boli zaplatené alebo zabezpečené a že kompetentný orgán udelil vývozné povolenie podľa platných predpisov. O ďalšom konaní platí právny poriadok Strany, ktorej príslušníkom bol poručiteľ.

Článok 46

Ak sú na konaní o prejednaní dedičstva jeho dedičia, odkazovníci alebo veritelia zúčastnení príslušníci Strany, na území ktorej je dedičstvo, alebo ak sú tu takí účastníci, ktorí nie sú síce príslušníkmi tejto Strany, ale majú na jej území bydlisko, môže príslušný miestny súd (orgán) zadržať hnuteľné dedičstvo alebo jeho primeranú časť do času, než kompetentný súd rozhodne právoplatne o týchto nárokoch. Miestny súd (orgán) určí na uplatnenie takých nárokov, lehotu nie kratšiu troch a nie dlhšiu 6 mesiacov. Vyhláška o tom musí sa uverejniť na území oboch Strán spôsobom predpísaným pre uverejnenie úradných vyhlášok. Ak neboli v lehote uplatnené nároky, nemožno už dedičstvo z tohto dôvodu ďalej zadržovať. Ak kompetentný súd nároky právoplatne uznal, môže miestny súd (úrad) vydať hnuteľnosti, ktoré patria príslušníkom jeho vlastného štátu alebo osobám, ktoré majú bydlisko v tuzemsku, priamo týmto oprávneným osobám namiesto diplomatickému alebo konzulárnemu úradu.

Článok 47

(1) Ak je hnuteľné dedičstvo po príslušníkovi jednej Strany na území druhej Strany, môže každý dedič alebo odkazovník žiadať, aby toto dedičstvo prejednal súd tejto druhej Strany.

(2) Na žiadosť vydá súd vyhlášku ktorou vyzve dedičov, odkazovníkov a iných účastníkov, aby v lehote, ktorú súd určí na čas nie kratší troch a nie dlhší šesť mesiacov prihlásili svoje nároky a aby tiež oznámili svoje námietky proti prejednaniu dedičstva súdom uvedeným v odseku 1, inak že by súd prejednal dedičstvo bez zreteľa na ich nároky. Vyhláška o tom musí sa uverejniť na území oboch Strán spôsobom predpísaným pre uverejnenie úradných vyhlášok. Odpis vyhlášky treba zaslať bez zbytočného odkladu príslušnému domovskému súdu a diplomatickému alebo konzulárnemu úradu domovského štátu poručiteľa, ako aj známym dedičom, odkazovníkom a iným osobám, ktoré si robia nárok na dedičstvo. Náklady uverejnenia vyhlášky znáša navrhovateľ.

(3) Ak neboli v lehote určenej vyhláškou prihlásené nároky alebo vznesené námietky proti prejednaní dedičstva súdom uvedeným v odseku 1, nebude možno vydať hnuteľné dedičstvo (článok 45); dedičstvo potom prejedná súd podľa predpisov občianskeho súdneho poriadku vlastného štátu.

(4) Ak osoby uvedené v odseku 2 vzniesli námietky proti prejednaniu dedičstva súdom uvedeným v odseku 1, treba zastaviť konanie bez zbytočného odkladu po uplynutí lehoty uvedenej vo vyhláške. Ďalší postup sa spravuje ustanoveniami článkov 45 a 46.

Článok 48

Ak zomrie príslušník jednej Strany na ceste na území druhej Strany a ak tam nemal bydlisko ani pobyt, treba veci, ktoré mal so sebou, dať bez akéhokoľvek ďalšieho konania k dispozícii diplomatickému alebo konzulárnemu úradu.

Časť IV
Uznanie a výkon rozhodnutí v občianskoprávnych veciach

Hlava XII

Článok 49

Strany uznávajú vzájomne za vykonateľné:

a) právoplatné súdne rozhodnutia, ktoré boli vydané v konaniach o občianskoprávnych veciach;

b) vykonateľné právoplatné rozhodnutia trestných súdov o občianskoprávnych nárokoch poškodeného; alebo

c) právoplatné výroky rozhodcovských (zmierovacích) súdov, ako aj pokonávky pred nimi uzavreté, upravujúce majetkové nároky, ak bola aspoň jednou zo Strán konania právnická osoba (socialistická organizácia), ktorá má štátnu príslušnosť jednej zo zmluvných Strán. Spôsobilosť k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy sa spravuje domovským právnym poriadkom.

Článok 50

(1) Návrh na uznanie rozhodnutia alebo na nariadenie exekúcie prejedná kompetentný súd Strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať alebo vykonať exekúcia.

(2) Návrh na uznanie rozhodnutia alebo na nariadenie exekúcie treba podať na súde, ktorý rozhodol vo veci v prvej stolici alebo na súde, ktorý je kompetentný aby o návrhu rozhodol. Návrh, ktorý bol podaný na súde prvej stolice, treba postúpiť súdu, ktorý je kompetentný, aby o návrhu rozhodol.

(3) Náležitosti návrhu sa spravujú právnym poriadkom Strany na území ktorej sa má rozhodnutie uznať alebo exekúcia vykonať.

(4) K návrhu treba pripojiť preklad do jazyka dožiadanej Strany, overený podľa článku 5 ods. 2.

Článok 51

K návrhu na uznanie rozhodnutia alebo na nariadenie exekúcie treba pripojiť:

a) úplné vyhotovenie rozhodnutia; právoplatnosť rozhodnutia je nutné preukázať verejnou listinou, pokiaľ nevysvitá z vyhotovenia samého;

b) súdom vydané potvrdenie, z ktorého vysvitá, že aspoň jedno predvolanie alebo iné opatrenie o začatí konania sa doručilo včas a náležitým spôsobom účastníkovi, ktorý nevstúpil do konania;

c) overené (článok 5 ods. 2) preklady listín uvedených pod písm. a) a b) do jazyka Strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať alebo exekúcia vykonať.

Článok 52

Ak má súd pri uznávaní rozhodnutia alebo pri nariaďovaní exekúcie pochybnosti, môže vyzvať navrhovateľa, aby sa vyjadril alebo podľa potreby odstránil vady návrhu. Môže tiež o návrhu vyslúchnuť účastníkov. Okrem toho môže požiadať súd, ktorý vydal vykonateľné rozhodnutie, aby mu podal vysvetlenie.

Článok 53

O exekúcii platí právny poriadok Strany, na území ktorej sa má exekúcia vykonať.

Článok 54

Uznanie rozhodnutia alebo nariadenie exekúcie sa odoprie:

a) ak súd, ktorý vydal rozhodnutie, prejednal vec na základe takého dôvodu kompetencie, ktorý nie je známy podľa právneho poriadku Strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať alebo exekúcia vykonať;

b) ak navrhovateľ alebo odporca nevstúpil do konania a ak jemu alebo jeho splnomocnencovi nebolo včas a náležitým spôsobom doručené predvolanie alebo iné opatrenie o začatí konania, alebo ak sa stalo doručenie len vyhláškou alebo spôsobom, ktorý nie je v súhlase s ustanoveniami tejto zmluvy;

c) ak je rozhodnutie v rozpore s právoplatným predchádzajúcim rozhodnutím vydaným medzi tými istými účastníkmi o tom istom nároku a z toho istého dôvodu súdom Strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať alebo exekúcia vykonať; toto ustanovenie sa nevzťahuje na prípad, keď sa podstatne zmenili skutočnosti, na základe ktorých predošlé rozhodnutie určilo obsah alebo čas plnenia.

Článok 55

O poplatkoch a trovách spojených s uznaním rozhodnutia alebo exekúciou platia predpisy Strany, kde sa má rozhodnutie uznať alebo vykonať.

Článok 56

Ustanovenia tejto hlavy o súdnych rozhodnutiach platia obdobne i o pokonávkach pred súdmi uzavretých.

Oddiel II
PRÁVNA POMOC V TRESTNÝCH VECIACH

Hlava XIII
Vydávanie a prevoz previnilcov

Článok 57
Extradičné trestné činy

(1) Strany sa zaväzujú, že si podľa tejto zmluvy na žiadosť vzájomne budú vydávať previnilcov na vykonanie trestného stíhania alebo na výkon trestu.

(2) Vydanie sa povolí pre činy, ktoré sú trestné podľa práva oboch Strán a na ktoré je v zákonoch oboch Strán ustanovený trest odňatia slobody, ktorého horná hranica trestnej sadzby je aspoň jeden rok alebo trest ťažší.

(3) Vydanie sa povolí aj pre účasť na trestných činoch a pre pokus trestného činu.

Článok 58
Výnimky z extradičnej povinnosti

Vydanie sa nepovolí:

a) ak je vyžadovaná osoba štátnym občanom dožiadanej Strany;

b) pre trestný čin spáchaný na území dožiadanej Strany;

c) ak nastalo podľa práva dožiadanej Strany premlčanie trestného stíhania alebo výkonu trestu, alebo ak nemožno osobu, o vydanie ktorej sa žiada, stíhať alebo trest vykonať z iného zákonného dôvodu;

d) ak bol proti osobe, o vydanie ktorej sa žiada, na území dožiadanej strany vynesený rozsudok pre ten istý trestný čin, alebo ak bolo trestné stíhanie zastavené.

Článok 59
Prevzatie trestného stíhania

(1) Každá zo zmluvných Strán sa zaväzuje, že na žiadosť druhej Strany zavedie trestné stíhanie podľa vlastných právnych predpisov proti svojmu občanovi, ktorý spáchal na území druhej Strany trestný čin, ktorý je podľa tejto zmluvy činom extradičným.

(2) K žiadosti treba pripojiť všetky dôkazy o trestnom čine.

(3) Dožiadaná Strana oznámi druhej Strane výsledok trestného stíhania a ak dôjde k rozsudku, zašle jeho odpis.

Článok 60
Formálne náležitosti žiadosti o vydanie

(1) K žiadosti o vydanie na vykonanie trestného stíhania treba pripojiť rozkaz na zatknutie v origináli alebo v overenom odpise, a ak ide o vydanie na výkon trestu, tiež rozsudok s doložkou o právoplatnosti a vykonateľnosti. Tieto doklady musia obsahovať údaje o trestnom čine, najmä uvedenie miesta a času spáchania činu, právnu kvalifikáciu a text príslušných zákonných ustanovení o vine a treste. Pri majetkových trestných činoch treba uviesť výšku škody trestným činom spôsobenej alebo zamýšľanej.

(2) Zároveň treba podľa možnosti oznámiť podrobné osobné údaje o vyžadovanej osobe, o mieste jej pobytu a jej štátnom občianstve a zaslať jej fotografiu a odtlačok prstov.

Článok 61
Dodatočné objasnenie

(1) Ak neobsahuje žiadosť o vydanie všetky nutné údaje, môže dožiadaná Strana žiadať o ich doplnenie, na čo určí lehotu od jedného do dvoch mesiacov. Táto lehota môže sa zo závažných dôvodov predĺžiť.

(2) Ak nepredloží dožadujúca Strana žiadané dodatočné údaje v určenej lehote, môže dožiadaná Strana zatknutú osobu prepustiť.

(3) Dožadujúca Strana nie je povinná predložiť dôkazy o vine vyžadovanej osoby.

Článok 62
Vydávacia väzba

Po dôjdení žiadosti o vydanie dožiadaná Strana vydá rozkaz na zatknutie vyžadovanej osoby, okrem prípadu, že by sa vydanie javilo podľa tejto zmluvy neprípustné.

Článok 63
Predbežné zatknutie

(1) Zatknutie sa môže vykonať i pred dôjdením žiadosti o vydanie, ak dožadujúca Strana o to výslovne požiada a oznámi, že proti previnilcovi bol vydaný rozkaz na zatknutie alebo rozsudok, na základe ktorého zamýšľa žiadať o vydanie. Žiadosť o predbežné zatknutie môže sa vykonať poštou, telegraficky, telefonicky alebo rozhlasom.

(2) Kompetentné orgány Strán môžu i bez takej žiadosti zatknúť osobu zdržujúcu sa na jej území, ktorá podľa ich vedomostí spáchala na území druhej Strany trestný čin, pre ktorý sa povoľuje vydanie.

(3) Druhá Strana musí sa bez meškania o zatknutí upovedomiť.

Článok 64
Prepustenie predbežne zatknutej osoby

(1) Osoba zatknutá podľa článku 63 ods. 2 môže sa prepustiť, ak dožiadanie o predbežné zatknutie podľa článku 63 ods. 1 nedôjde v jednomesačnej lehote od upovedomenia o vykonanom zatknutí.

(2) Osoba zatknutá podľa článku 63 ods. 1 môže sa prepustiť, ak nedôjde žiadosť o vydanie v dvojmesačnej lehote odo dňa zatknutia.

Článok 65
Odklad vykonania vydania

Ak osoba, o vydanie ktorej sa žiada, je stíhaná, alebo ak bola odsúdená pre iný trestný čin na území dožiadanej Strany, môže sa vykonanie vydania odložiť až do zastavenia trestného stíhania, do vykonania rozsudku, alebo do odpustenia trestu.

Článok 66
Dočasné vydanie

(1) Na odôvodnenú žiadosť možno vykonať dočasné vydanie i v prípadoch článku 65, najmä ak by mal odklad vykonania vydania za následok premlčanie alebo inú závažnú újmu pre trestné stíhanie.

(2) Dočasne vydaná osoba musí byť po vykonaní úkonov trestného stíhania, pre ktoré bola vydaná, vrátená späť.

Článok 67
Stret žiadostí o vydanie

Ak žiada o vydanie previnilca viac štátov či už pre rovnaký trestný čin alebo pre rôzne trestné činy, rozhodne dožiadaná Strana, ktorej žiadosti vyhovie.

Článok 68
Medze stíhateľnosti vydanej osoby

(1) Vydaná osoba nemôže byť bez súhlasu dožiadanej Strany stíhaná, potrestaná, ani vydaná tretiemu štátu pre trestný čin spáchaný pred vydaním, na ktorý sa vydanie nevzťahuje. Súhlas sa nemôže odoprieť, ak ide o trestný čin, ktorý je podľa tejto zmluvy extradičným.

(2) Súhlas nie je potrebný, ak neopustí vydaná osoba územie Strany, ktorej bola vydaná, do jedného mesiaca po ukončení trestného stíhania, a ak bola odsúdená, do jedného mesiaca po odpykaní alebo odpustení trestu, ako i ak sa vráti znovu na toto územie. Do mesačnej lehoty sa nezapočítava čas, v priebehu ktorého sa osobe bez vlastnej viny znemožnilo odísť.

(3) Netreba žiadať o súhlas, ak dá vydaná osoba sama súhlas pred súdom na trestné stíhanie pre trestný čin uvedený v odseku 1. Overený odpis zápisnice o danom súhlase musí sa zaslať Strane, ktorá túto osobu vydala.

Článok 69
Meškanie pri vykonaní vydania

Dožiadaná Strana je povinná upovedomiť dožadujúcu Stranu o mieste a čase vydania. Ak neprevezme dožadujúca Strana vydanú osobu v pätnásťdennej lehote od určeného dátumu, možno túto osobu prepustiť.

Článok 70
Opätovné vydanie

Ak sa vyhne vydaná osoba trestnému stíhaniu a ak sa vráti znovu na územie dožiadanej Strany, musí byť vydaná na novú žiadosť bez všetkých formalít.

Článok 71
Prevoz

(1) Každá zo zmluvných Strán povolí na žiadosť svojím územím prevoz osoby, ktorú vydal tretí štát druhej zmluvnej Strane. Strana nie je povinná povoliť prevoz, ak by ani nebola povinná povoliť vydanie podľa tejto zmluvy.

(2) Žiadosť o povolenie prevozu musí sa urobiť rovnakým spôsobom ako žiadosť o vydanie.

(3) Dožiadaná Strana povolí prevoz spôsobom pre ňu najvýhodnejším.

Článok 72
Oznámenie výsledku trestného konania

Dožadujúca Strana je povinná oznámiť dožiadanej Strane výsledok trestného konania proti vydanej osobe. Ak bol proti tejto osobe vydaný rozsudok, zašle po právoplatnosti jeho odpis. Táto povinnosť platí aj v prípadoch článku 68 tejto zmluvy.

Článok 73
Trovy vydania

Trovy spojené s vydaním nesie Strana, na území ktorej vznikli. Trovy prevozu (článok 71) musí nahradiť Strana dožadujúca.

Článok 74
Medziministerský styk

Veci vydávacieho konania (články 57 až 73) prejednávajú medzi sebou priamo ministri spravodlivosti oboch Strán.

Hlava XIV
Iná právna pomoc vo veciach trestných

Článok 75
Všeobecné ustanovenia

(1) Súdy a prokuratúry Strán si poskytujú vzájomne právnu pomoc v priamom styku.

(2) Právna pomoc zahrňuje doručovanie predvolaní, rozsudkov a iných spisov v trestných veciach, vykonávanie jednotlivých procesných úkonov, ako je výsluch obvinených, svedkov a znalcov, ohliadky, prehliadky, odňatie vecí a zasielanie súdnych spisov a usvedčujúcich vecí.

(3) Dožiadanie môže sa vykonať každým súdnym alebo prokurátorským orgánom jednej zo zmluvných Strán. Dožiadanie vybavuje ľudový súd alebo okresný prokurátor druhej Strany. Zasielanie spisov a vydanie odpisov zo spisov vykonáva súd, ktorý rozhodoval vo veci v prvej stolici, alebo prokurátor, ktorý vo veci konal, alebo súd (prokurátor), u ktorého sa spisy nachádzajú.

(4) Ak nie je dožiadaný orgán kompetentný poskytnúť žiadanú právnu pomoc, postúpi dožiadanie z úradnej povinnosti kompetentnému orgánu a podá o tom zprávu dožadujúcemu orgánu.

(5) Vybavenie dožiadania o právnu pomoc zašle dožiadaný orgán orgánu dožadujúcemu alebo mu oznámi prekážku vybavenia.

Článok 76
Vybavenie dožiadania

(1) Dožiadaný orgán vybaví dožiadanie podľa zákonov vlastného štátu. Na žiadosť dožadujúceho orgánu môže vybaviť dožiadanie osobitným spôsobom, pokiaľ sa to neprieči právnym predpisom dožiadanej Strany.

(2) Dožiadaný orgán oznámi na žiadosť orgánu dožadujúcemu miesto a čas úkonu, ktorým sa dožiadanie vybavuje.

Článok 77
Odopretie právnej pomoci

(1) Vybavenie dožiadania o právnu pomoc v trestných veciach môže sa odmietnuť:

a) ak ide o trestné konanie pre trestný čin, pre ktorý sa nepovoľuje vydanie;

b) ak nepatrí vybavenie žiadaného úkonu na území dožiadanej Strany do kompetencie súdov alebo prokuratúry.

(2) Dožiadaná Strana vykoná prehliadku a odňatie vecí len vtedy, keď tým neporuší práva tretích osôb.

Článok 78
Predvolanie svedkov a znalcov

(1) Svedok alebo znalec predvolaný z územia jednej Strany na výsluch na územie druhej Strany, na ktoré sa dobrovoľne ustanovil, nemôže byť stíhaný pre trestný čin spáchaný prv, ani vzatý do väzby na výkon trestu podľa rozsudku vydaného pre taký trestný čin. Nemôže byť stíhaný ani pre účastenstvo na trestnom čine, pre ktorý je predvolaný na výsluch ako svedok alebo znalec.

(2) Svedok alebo znalec stratí túto výsadu, ak neopustí územie dožadujúcej Strany do týždňa začínajúc dňom, keď mu kompetentný súd alebo prokurátor oznámil, že jeho ďalšia prítomnosť nie je nutná. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas, v priebehu ktorého bolo svedkovi alebo znalcovi bez jeho viny znemožnené odísť.

Dočasné dodanie osôb vo väzbe

Článok 79

Ak je predvolaný svedok alebo znalec vo väzbe na území dožiadanej Strany, môže byť z rozkazu ministra spravodlivosti tejto Strany dodaný dožadujúcej Strane. Po výsluchu musí byť v najkratšom čase vrátený.

Článok 80

Minister spravodlivosti jednej zo zmluvných Strán môže za podmienok článku 78 povoliť prevoz osoby vo väzbe v treťom štáte na dodanie pre výsluch na územie druhej Strany.

Článok 81
Vydanie vecí usvedčujúcich

(1) Veci, ktoré páchateľ nadobudol trestným činom, pre ktorý sa žiada o jeho vydanie, alebo veci, ktoré nadobudol ako protihodnotu za tieto veci, ďalej veci, ktoré slúžia ako dôkaz v trestnom konaní, sa vydajú dožadujúcej Strane, a to i v prípade, že k vydaniu páchateľa nedôjde pre jeho smrť, útek alebo z iného dôvodu.

(2) Dožiadaná Strana môže dočasne tieto veci zadržať, ak je to nutné pre iné trestné konanie.

(3) Práva tretích osôb k týmto veciam zostávajú nedotknuté. Po ukončení trestného konania musia sa oprávnenému bezplatne vrátiť. Ak sa nemôže oprávnená osoba bezpečne zistiť, musia sa veci vrátiť bezplatne dožiadanej Strane.

Článok 82
Periodická výmena trestných listov

(1) Strany si podajú navzájom zprávy o rozsudkoch v trestných veciach, ktoré súdy jednej Strany vydali proti príslušníkom druhej Strany vynímajúc rozsudky vojenských súdov.

(2) Tieto zprávy si vymeňujú ministerstvá spravodlivosti Strán každé tri mesiace. Ministri spravodlivosti urobia opatrenie, aby boli tiež zasielané odtlačky prstov odsúdených.

Článok 83
Výpisy z registra trestov

Orgány trestnej evidencie Strán podajú justičným úradom a orgánom prokuratúry druhej Strany na ich priamo podanú žiadosť bezplatne výpisy z registra trestov.

Článok 84
Trovy právnej pomoci vo veciach trestných

Pri poskytovaní právnej pomoci v trestných veciach znášajú Strany samy všetky trovy, ktoré vznikli na ich území, včítane svedočného a znalečného.

Oddiel III
SPOLOČNÉ USTANOVENIA

Hlava XV
Právne informácie

Článok 85

Ministerstvá spravodlivosti Strán si na žiadosť navzájom poskytnú v priamom styku informácie o práve, ktoré platí alebo platilo na ich území.

Hlava XVI
Záverečné ustanovenia

Článok 86
Jazyk

Vo vzájomných stykoch používa každá Strana svoj jazyk alebo ruský jazyk.

Článok 87
Formálne náležitosti dožiadania

(1) Spisy vydané súdmi a inými orgánmi Strán treba opatriť úradnou pečiatkou súdu alebo orgánu, ktorý ich vydal.

(2) Pri dožiadaní o poskytnutie právnej pomoci použijú Strany formuláre, ktorých znenie bude vzájomne dohodnuté.

Článok 88
Ratifikácia

Táto zmluva bude ratifikovaná. Ratifikačné listiny budú vymenené v najkratšom čase v Sófii.
Účinnosť

Článok 89

(1) Táto zmluva nadobudne účinnosť mesiac po výmene ratifikačných listín a zostane v platnosti 10 rokov od nadobudnutia účinnosti.

(2) Ak neoznámi žiadna Strana do roka pred uplynutím tejto lehoty svoj úmysel vypovedať účinnosť zmluvy, predlžuje sa jej platnosť na neurčitú dobu a zmluva zostane v platnosti po dobu jedného ďalšieho roku odo dňa, keď bude jednou Stranou vypovedaná.

Článok 90

Dňom, keď táto zmluva nadobudne účinnosť strácajú účinnosť:

a) dohovor medzi Československou republikou a Bulharskom o vzájomnej právnej ochrane a právnej pomoci vo veciach občianskych a obchodných, podpísaný v Sófii 15. mája 1926;

b) dohovor medzi Československou republikou a Bulharskom o vydávaní zločincov a právnej pomoci vo veciach trestných, podpísaný v Sófii 15. mája 1926.

Článok 91
Autentické vyhotovenia

Táto zmluva bola vyhotovená vo dvoch pôvodných rovnopisoch v jazyku českom a bulharskom. Obe znenia sú autentické.

Dané v Prahe 13. apríla 1954

Za Československú republiku:
Dr. V. Škoda v. r. L. S.

Za Ľudovú republiku bulharskú:
M. Tarabanov v. r. L. S.

PRESKÚMAJÚC TÚTO ZMLUVU A VEDIAC, ŽE NÁRODNÉ ZHROMAŽDENIE ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY S ŇOU SÚHLASÍ, SCHVAĽUJEME A POTVRDZUJEME JU.

NA DÔKAZ TOHO SME TENTO LIST PODPÍSALI A K NEMU PEČIATKU ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY PRITLAČIŤ DALI.

NA PRAŽSKOM HRADE 23. OKTÓBRA ROKU TISÍCEHO DEVÄŤSTÉHO PÄŤDESIATEHO ŠTVRTÉHO.

A. Zápotocký Prezident Československej republiky

V. David Minister zahraničných vecí.

L. S.

*) Tu slovenské znenie na str. 11.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.